

РЕШЕНИЕ

№ 1799

гр. Пловдив, 20.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на петнадесети септември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Божидар Ив. Кърпачев

при участието на секретаря Станка Т. Деведжиева
като разгледа докладваното от Божидар Ив. Кърпачев Административно
наказателно дело № 20225330204754 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Обжалван е Електронен фиш серия К, № **4715378**, издаден от ОДМВР-
ПЛОВДИВ, с който на **М. В. К.** е наложена глоба в размер на 50 лева за
нарушение на чл. 21, ал.2, вр. ал. 1 ЗДвП.

Жалбоподателят излага конкретни съображения за незаконосъобразност
на ЕФ и моли за неговата отмяна. По-конкретно твърди, че **е изтекла**
предвидената в закона погасителна давност.

Въззиваемата страна взема становище за неоснователност на жалбата и
претендира разноски.

Съдът като съобрази доказателствата по делото поотделно и в тяхната
съвкупност прие за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално
легитимирана страна, против акт подлежащ на обжалване по съдебен ред,
поради, което се явява процесуално допустима и подлежи на разглеждане по
същество.

Само за пълнота на изложението следва да се посочи, че видно
представения списък с намерени фишове, ЕФ е връчен на дата 02.08.2022г., а
жалбата е подадена на 16.08.2022г., тоест при спазване на 14-дневния

преклузивен срок по чл. 189, ал.8 ЗДвП.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

ПО ФАКТИТЕ И ПРАВОТО

Електронният фиш е издаден за това, че на **11.04.2021 г., в 15:13 часа** на Републикански път II-64, километър 49+800, в посока с.Труд, при въведено ограничение на скоростта от 60 km/h с пътен знак В26 и при отчетен толеранс в полза на водача от минус 3 км/час, МПС с рег. № ***** се движело с установена наказуема скорост **78 км/ч.** и наказуемо превъздействие 18 км/час.

Собственик на когото е регистриран автомобилът е **М. В. К..**

Нарушението е заснето с автоматизирано техническо средство **CORDON-M2 № MD1196**

На първо място **изложената в ЕФ фактическа обстановка не се оспорва от жалбоподателя.** На следващо място тя се доказва от:

- приложеното по административната преписка **статично изображение**, което съгласно чл. 16, ал. 3 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. е **годно доказателствено средство** за обстоятелствата свързани с упражнението с АТСС видеоконтрол;

-изисканата по служебна инициатива на съда от въззиваемата страна допълнителна справка за регистрация на МПС, от която е видно, че **към датата на извършване на нарушението-11.04.2021г. именно жалбоподателят е бил регистриран собственик на процесното МПС,** поради което именно **тя следва да понесе предвидената в чл. 189, ал.4 ЗДвП, вр. чл. 188, ал.1 ЗДвП презумптивна отговорност при липса на подадена декларация по чл. 189, ал.5 ЗДвП.**

Така Решение № 2319 от 25.11.2021 г. по к. адм. н. д. № 1973 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1992 от 27.10.2021г. на Административен съд – гр. Пловдив, XXIV касационен състав, к.а.н.д. № 1727 по описа на съда за 2021 г., Решение № 1986/27.10.2021г. на Административен съд Пловдив, XXII касационен състав по а.н.д. № 1750 по описа на съда за 2021 година, Решение №

1988/27.10.2021г. на Административен съд Пловдив, XXII касационен състав, к.а.н.д. № 1969 по описа на съда за 2021 година , Решение № 1469/13 юли 2021 год. XIX състав на Административен съд Пловдив, к.а.н.дело № 1414 по описа за 2021 год., Решение № 1205 от 09.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 721 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2357 от 19.11.2019 г. по к. адм. н. д. № 2694 / 2019 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив.

Последващото прехвърляне на собствеността върху МПС е изцяло ирелевантно към презумптивната отговорност по чл. 188 ЗДвП, която се определя само и единствено въз основа на собствеността към момента на извършване на нарушението.

Следва да се посочи, че правилно е приложен и чл. 16, ал.5 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., като при определяне на установената наказуема скорост е приспаднал толеранс от -3 км/ч. Съгласно протокола за последваща проверка допустимата грешка при отчитане на измерена скорост до 100 км.ч е +/- 3 км.ч. В приложеното статично изображение е посочено, че АТСС е отчело скорост на движение на процесния автомобил от 81 км/ч. След приспадане на нормативно определения толеранс се получава и скоростта, за която е наказан дееца с ЕФ-78км/ч.

Налице са всички кумулативно предвидени в Наредба № 8121з-532/12.05.2015г. **в редакцията към датата на извършване на нарушението** / след изм. и доп. с ДВ. бр.6 от 16 Януари 2018г/ изисквания за законосъобразност на използването на мобилно техническо средство за видеоконтрол:

-нарушението е установено с автоматизирано техническо средство CORDON-M2 MD 1196, представляващо преносима система за видеоконтрол **/триножник/**, което се установява от изричното отбелязване в този смисъл в Протокол от проверка № 10-С-ИСИС/21.02.2020г.;

- техническото средство е от одобрен тип, което е видно от приложеното по делото писмо за Удостоверение за одобрен тип средство за измерване;

- техническото средство е **вписано в регистъра на българския институт по метрология под номер В-46**, видно от приложеното по делото

Удостоверение за одобрен тип средство за измерване;

-техническото средство е преминало през надлежна метрологична проверка, което се установява от приетия като доказателство по делото Протокол от проверка № 4-С-ИСИС/12.02.2021г.

-приложена е снимка на техническото средство, от която е видно временното му разполагане на участък от пътя. Изготвянето на дигитална снимка на АТСС е изрично отбелязано в Протокола по чл. 10, удостоверяващ разполагането и използването на АТСС именно на дата 11.04.2021г., на посочените в ЕФ време и място, поради което в достатъчна степен е доказана връзката между представения снимков материал и конкретното разполагане и използване на АТСС.

-надлежно съставен и попълнен е протокол по чл. 10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., който съдържа всички необходими реквизити и съгласно трайната съдебна практика представлява официален свидетелстващ документ, който удостоверява мястото, времето и начина на извършване на видеоконтрола и спазването на нормативните и техническите изисквания за неговата законосъобразност.

Така Решение № 15 от 05.01.2021 г. по к. адм. н. д. № 2895 / 2020 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, решение № 2049 от 13.11.2020 г. по к. адм. н. д. № 2089 / 2020 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1945 от 29.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1795 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1349 от 23.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 1314 / 2020 г. на XXI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 848 от 15.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 156 / 2019 г. на XIX състав на Административен съд – Пловдив.

Само за пълнота на изложението следва да се отбележи, че към датата на извършване на нарушението – 04.08.2018г. след предприетите нарочни законодателни изменения (ДВ. бр.6 от 16 Януари 2018г., вече е отпаднало изискването мястото на контрол да се обозначава със знак Е24 и в средствата за масова информация.

Така Решение № 822 от 19.04.2021 г. по к. адм. н. д. № 188 / 2021 г. на XXII състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 198 от 01.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3168 / 2020 г. на XXII състав на Административен съд - Пловдив Решение № 1733 от 14.10.2020 г. по к. адм.

н. д. № 1423 / 2020 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив
Решение № 2041 от 12.11.2020 г. по к. адм. н. д. № 2272 / 2020 г. на XXVI
състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1495 от 10.08.2020 г.
по к. адм. н. д. № 1330 / 2020 г. на XIX състав на Административен съд -
Пловдив, Решение № 1493 от 10.08.2020 г. по к. адм. н. д. № 1440 / 2020 г. на
XIX състав на Административен съд – Пловдив.

Отново за пълнота на изложението следва да се посочи, че
действително в протокола по чл. 10 от Наредбата **не са отбелязани номер на
първо и последно статично изображение.** Посоченото, обаче не може да се
приеме, че съставлява съществен порок, тъй като в протокола надлежно са
посочени вид и номер на използваното АТСС, дата на използване,
контролиран участък, час и минута на начало на работа и час и минута на
край на работа, поради което съдът намира **връзката между конкретното
използване на АТСС и съставения протокол по чл. 10 успешно и
несъмнено се установява от останалите негови реквизити.**

В този изричен смисъл Решение №1426/21.7.2022г. на Административен
Съд - Пловдив, XXII състав, КАНД № 1088 по описа за 2022 г., Решение №
1253/28.06.2022 год. на Административен Съд - Пловдив, XXVI състав,
КАНД № 445 по описа за 2022г., Решение № 1223/ 27.06.2022 год. на
Пловдивският Административен Съд, XXIV състав, КАНД № 1017/2022,
Решение № 986/31.5.2022г. Административен Съд - Пловдив, XXVI състав,
КАНД № 948 по описа за 2022 г., Решение №901/18.5.2022г. на
Административен съд – Пловдив, XXIV състав, КАНД № 515/2022г, Решение
№ 497/21.03.2022 на Пловдивския Административен Съд, XXIV състав, по
КАНД № 246/2022. , Решение № 329 от 23.02.2022 г. по к. адм. н. д. № 3074 /
2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 293/
22 февруари 2022 год. на Административен съд Пловдив по КАНД 3190/2021,
Решение № 117 от 20.01.2022 г. по к. адм. н. д. № 3085 / 2021 г. на XXIII
състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1941 от 22.10.2021 г.
по к. адм. н. д. № 1642 / 2021 г. на XXII състав на Административен съд –
Пловдив, Решение № 1024 от 20.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 670 / 2021 г. на
XIX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 541 от 15.03.2021
г. по к. адм. н. д. № 75 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд –
Пловдив, Решение № 380 от 22.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 1859 / 2020 г. на
XIX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 285 от 04.02.2020
г. по к. адм. н. д. № 3597 / 2019 г. на XXI състав на Административен съд –
Пловдив, Решение № 1785 от 16.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1786 / 2020 г. на
XX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1831 от 21.10.2020
г. по к. адм. н. д. № 1789 / 2020 г. на XXIII състав на Административен съд -
Пловдив, Решение № 1217 от 13.07.2020 г. по к. адм. н. д. № 1026 / 2020 г. на
XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1036 от
19.06.2020 г. по к. адм. н. д. № 1090 / 2020 г. на XXIII състав на

Административен съд – Пловдив.

При спазване на изискванията за законосъобразно използване на АТСС, законосъобразно е приложен и материалния закон. Деецът е нарушил въведено с пътен знак В26 ограничение на скоростта за движение извън населено място.

Коректно е посочена и нарушената разпоредба-чл. 21, ал.2, вр. ал.1 ЗДвП. Това е така доколкото **законовата забрана за превишение на установената скорост за движение се съдържа именно в чл.21, ал.1 от ЗДвП**, а нормата на чл.21, ал.2 от ЗДвП сочи на случаите, когато ограничението на скоростта се установява с пътен знак и **не съвпада с общото ограничение на скоростта въведено в ал.1**, какъвто е именно конкретният случай. Поради това и **между двете разпоредби е налице свързаност** и правилно те са посочени във връзка една с друга в електронния фиш.

В този изричен смисъл, че при нарушение, изразяващо се превишаване на ограничението, въведено с пътен знак В26- коректната правна квалификация е именно чл. 21, ал.2, вр. ал.1 ЗДвП е и трайната практика на Административен съд- Пловдив.

Така изрично Решение № 1833 от 13.10.2021 г. по к. адм. н. д. № 1731 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1988/27.10.2021г. на Административен съд Пловдив, XXII касационен състав, к.а.н.д. № 1969 по описа на съда за 2021 година, Решение № 378 от 22.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3239 / 2020 г. на XIX състав на Административен съд - Пловдив Решение № 254 от 08.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 2819 / 2020 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 930 от 10.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 721 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 255 от 08.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3091 / 2020 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив Решение № 1845 от 22.10.2020 г. по к. адм. н. д. № 1918 / 2020 г. на XXII състав на Административен съд - Пловдив Решение № 266 от 31.01.2020 г. по к. адм. н. д. № 3685 / 2019 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2165 от 30.10.2019 г. по к. адм. н. д. № 2072 / 2019 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 2013 от 18.10.2019 г. по к. адм. н. д. № 1962 / 2019 г. на XXVI състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1569 от 18.07.2019 г. по к. адм. н. д. № 1093 / 2019 г. на

XIX състав на Административен съд - Пловдив, Решение № 1857 от 07.10.2019 г. по к. адм. н. д. № 1957 / 2019 г. на XXIV състав на Административен съд - Пловдив.

Приложена е коректната санкционна норма-чл. 182, ал.2, т.2 ЗДвП, предвид констатираното наказуемо превишение от 18 км/час извън населено място, като наложената санкция кореспондира с законоустановения размер.

ПО ВЪЗРАЖЕНИЯТА НА ЖАЛБОПОДАТЕЛЯ ЗА ИЗТЕКЛА ПОГАСИТЕЛНА ДАВНОСТ

Във връзка с възраженията на жалбоподателя за погасяване на отговорността му по давност, следва да се отбележи, че НК и ЗАНН уреждат два вида давност:

-преследвателна давност, уредена в чл. 34 ЗАНН и чл. 80 и 81 НК, която ограничава във времево отношение възможността на държавата чрез съответния компетентен орган **да реализира с влязъл в сила акт наказателната/административно наказателната отговорност на дадено лице**. Преследвателната давност в общия случай **започва от деня, в който е довършено престъплението/нарушението**- чл. 80, ал.3 НК и **тече до реализиране на наказателната/административно наказателната отговорност на дееца с влязъл в сила акт**. Преследвателната давност бива два вида- обикновена и абсолютна. Обикновената давност се прекъсва с всяко действие насочено към преследване на нарушителя. След свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност- чл. 81, ал.2 НК. Абсолютната давност изключва наказателното/административно-наказателното преследване независимо от спирането и прекъсването на обикновената давност-чл. 81, ал.3 НК. В общия случай **при наложено наказание глоба** на основание чл. 80, ал.1, т.5 НК **обикновената преследвателна давност е 3 години, а абсолютната преследвателна давност е 4,5 години** (чл. 81, ал.3 НК, вр. чл. 80, ал.1, т.5 НК) . **В ЗАНН са уредени и специфични хипотези на обикновената преследвателна давност**- чл. 34 ЗАНН, а именно **срок за издаване на АУАН** (три месеца от откриване на нарушителя, но не по-късно от 1 година от извършване на нарушението) и **за издаване на НП** (6 месеца от издаване на АУАН);

-изпълнителка давност, уредена в чл. 82 НК и чл. 82 ЗАНН, която ограничава във времево отношение правомощията на държавата да изпълни едно вече наложено с влязъл в сила акт наказание. От гореизложеното е видно, че изпълнителската давност по чл. 82 ЗАНН и чл. 82 НК започва да тече от влизане в сила на съответния акт, с който отговорността на дееца е ангажирана. В случая, доколкото предмет на разглеждане е невлязъл в сила ЕФ за приложение на двугодишна изпълнителска давност по чл. 82 ЗАНН изобщо не може да се говори и възражението на жалбоподателя се явява неоснователно. В смисъл, че две годишната давност по чл. 82 ЗАНН е приложима само за изпълнение на наказания по влезли в сила актове, но не и за висящи производства е и Тълкувателно решение № 2 от 12.04.2017 г. по тълк. д. № 3/2016 г. на Върховен административен съд

С оглед направените по-горе уточнения, следва да се приеме, че жалбоподателят всъщност възражава за изтекла преследвателна давност.

В тази връзка следва да се съобрази, че ЕФ представлява своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции_(който по своето правно действие съчетава в себе си функциите, както на АУАН, така и на НП- така ТР 1/2014 на ВАС), поради което за него не намират приложение нито сроковете по чл. 34 ЗАНН за издаване на АУАН, нито тези за издаване на НП, нито обикновената 3 годишна давност по чл. 80, ал.1, т.5 НК, а само абсолютна преследвателна давност от 4,5 години по смисъла на Тълкувателно постановление № 1 от 27/02/2015 на ВКС и ВАС. Доколкото нарушението е извършено на 11.04.2021г. този срок безспорно е спазен.

Така Решение № 930 от 10.05.2021 г. по к. адм. н. д. № 721 / 2021 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 233 от 04.02.2021 г. по к. адм. н. д. № 3229 / 2020 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 610 от 10.03.2020 г. по к. адм. н. д. № 23 / 2020 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 1640 от 24.07.2019 г. по к. адм. н. д. № 1382 / 2019 г. на XX състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 786 от 08.04.2019 г. по к. адм. н. д. № 3876 / 2018 г. на XXI състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2553 от 10.12.2019 г. по к. адм. н. д. № 2923 / 2019 г. на XXIV състав на Административен съд – Пловдив, Решение № 2568 от 10.12.2019 г. по к. адм. н. д. № 2695 / 2019 г. на XXI състав на Административен съд –

Пловдив, Решение № 1315 от 24.06.2015 г. по н. д. № 1282/2015 г. на Административен съд Пловдив, Решение № 2013 от 18.10.2019 г. по к. адм. н. д. № 1962 / 2019 г. на XXVI състав на Административен съд – Пловдив.

Още повече, че от приложената по преписката справка за намерени фишове, се установява, че ЕФ е издаден на дата 16.04.2022г. -само 5 дни след датата на извършване на нарушението. Тоест дори и да бяха приложими сроковете по чл. 34 ЗАНН, те биха се явили спазени.

Вече се спомена, че съгласно трайната съдебна практика по аргумент от Тълкувателно постановление № 1 от 27/02/2015 на ВКС и ВАС при ЕФ субсидиарно приложение намира само абсолютната давност от 4,5 години по чл. 81, ал.3 НК, но не и обикновената 3 годишна давност по чл. 80, ал.1, т.5 НК.

Дори и тя да намираше приложение обаче, тя отново би била спазена. Това е така, доколкото според чл. 81, ал.2 НК давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване, и то само спрямо лицето, срещу което е насочено преследването. След свършване на действието, с което е прекъсната давността, започва да тече нова давност.

Процесното деяние е извършено на 11.04.2021г., откогато би започнала да тече обикновената тригодишна преследвателна давност, ако намираше приложение при ЕФ. Същата се явява прекъсната с издаване на НП на 16.04.2021г., като нито към момента на връчване на ЕФ, нито към настоящия момент не е изтекла.

По изложените съображения ЕФ следва да се потвърди.

ПО РАЗНОСКИТЕ

При този изход на спора на основание чл. 63, ал.5 ЗАНН, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 27е НЗПП право на разноски има въззиваемата страна. Съдът като съобрази предмета на делото и неговата фактическа и правна сложност, както и начинът на участие на въззиваемата страна чрез писмено становище, намира, че справедливият размерът, който следва да се присъди възлиза на 80 лв.

Мотивиран от горното Пловдивският районен съд, I н. с.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Електронен фиш серия К, № **4715378**, издаден от ОДМВР- ПЛОВДИВ, с който на **М. В. К.** е наложена глоба в размер на 50 лева за нарушение на чл. 21, ал.2, вр. ал. 1 ЗДвП.

ОСЪЖДА М. В. К., ЕГН ***** да заплати в полза на ОДМВР-Пловдив сумата **80** лева, представляваща съдебни разноси пред Районен съд-Пловдив.

Решението подлежи на обжалване пред Пловдивски Административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за постановяването му.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____